

MARY GOLDA ROSS (1908-2008)

Een Cherokee vrouw helpt de NASA om de mens een voet op de maan te zetten.

In de jaren zestig waren de helden van het Amerikaanse ruimtevaartprogramma allemaal mannen. Astronauten als John Glenn en Gus Grissom waren toen bekende namen.

Terwijl de jongens letterlijk naar de maan werden geschoten, hielp een Indiaanse vrouw uit Oklahoma hen stilletjes om daar te komen.

"We wisten niet dat ze aan het ruimteprogramma enzovoort werkte, omdat het allemaal topgeheim was", zegt Evelyn Ross McMillan. 'We wisten dat ze daar ingenieur was, maar dat was het.'

McMillan noemt de zus van haar vader liefdevol 'Tante Gold'. Maar voor de ingenieurs van Lockheed, het bedrijf dat NASA hielp een man op de maan te zetten, was zij Mary Golda Ross, ruimtevaartingenieur. 'Je dacht niet aan vrouwen en wetenschap,' zei McMillan.

Het was niet alleen haar geslacht dat Ross onderscheidde, ze was de eerste vrouwelijke Indiaanse raketwetenschapper. Ross werd geboren in Park Hill, Oklahoma in 1908. Ze groeide op in Tahlequah, de hoofdstad van de Cherokee Nation. Ze leerde lezen toen ze drie was. Haar vader probeerde haar oudere zus te leren lezen", zei McMillan. Ze zei dat haar tante Gold briljant was.

Ze had een lange carrière en begon in 1942 voor Lockheed te werken. Ze begon in de Tweede Wereldoorlog. Ze werkte aan de P-38's,' zei McMillan. Ross zou na de oorlog in Lockheed blijven. In de jaren '60 werd ze onderdeel van een uiterst geheim team dat theorieën voor ruimtevaart ontwikkelde. McMillan zei dat Ross, toen ze tientallen jaren na het programma met haar tante sprak, nog steeds verhalen had waarvan ze niet zeker wist of ze ze kon vertellen.

"Ze praatte erover en zei: 'Ik weet niet of ik hier al over moet praten', herinnert McMillan zich. Gedurende haar hele leven zou Ross te zien zijn in nationale kranten, geschiedenisboeken en zelfs pamfletten over wetenschappelijke kampen die McMillan per post zou ontvangen.

'Het begint hier met Jane Goodall en hier in de hoek staat tante Gold! Ik belde haar en zei: ken je je foto? Ze zei: 'Oh echt?'" lachte McMillan. 'Ik denk niet dat we nu de dromers hebben die we toen hadden', zei McMillan. "We hebben gewoon een soort van, oh, andere mensen zullen dat doen."

Ze zei dat tijdens het leven van Ross de ruimte een realistische bestemming werd, omdat mensen zoals haar tante besloten dat de dromen niet onbereikbaar waren.